

Tùỳ Bút Sáng

Tuần lễ Cali Tết, nắng ấm đầu nửa ngày nhưng mà cỏ, mà cây, xanh tươi đến kỳ lạ!

Không phải tôi nói quá, sự thật đó, bạn à! Chim lại về mái nhà, sáng là vang tiếng hót...

Bạn chắc chắn kinh ngạc: Nước Mỹ Là Thiên Đường? Không! Nước Mỹ chỉ dị thường...đúng như tin thời tiết!

Tới Mỹ, bạn nói: Tuyệt! Ở Mỹ...thì tính sau: Một Đất Nước Muôn Màu, Một Xã Hội Trật Tự...

Triệu triệu người tứ xứ thấy lòng được vượt ve...Nỗi buồn...mắt đỏ hoe, sớm chiều rồi...vui vẻ!

Chim rừng xa về ghé! Thú rừng đi dạo chơi! Bạn. đừng cán con nai, bạn nhìn kìa con gấu!

Những con người ở đậu / nước Mỹ không đói nghèo...dù cái nỗi buồn hiu sớm chiều không thể dứt!

Như tôi đây, nước mắt...ba lăm năm vẫn còn!

*

Nước Mỹ sẽ rất buồn nếu chim không còn hót! Nước Mỹ sẽ hết ngọt...nếu không Coca Cola!

Bạn ơi, Tết đang qua, tôi đang viết cho bạn...Trời đang là buổi sáng, trời ấm, vang tiếng chim!

Quê Hương mình chìm, chìm. Quê Hương mình, đâu nhỉ? Trời ơi, đây nước Mỹ...Tôi vẫn còn ngác ngơ!

Tết của mình: Tết xưa! Lòng của tôi: Lòng mới...Tôi đi, đi đã tới, tới rồi chưa Thiên Đường?

Nhà Thờ ngân tiếng chuông. Nhà Chùa vang tiếng mõ...Tôi mở tròn mắt, ngó / những con chim mái nhà...

Tôi vẫn người đi xa! Nhớ sao vườn cau Ngoại. Những trái cau chín bói...vàng mơ và vàng mơ...

Trần Văn Lệ